

शिष्याणामयुतस्यायेतत्संकौभुंकेयः तस्मादुर्वाससो हेतोः अरिणारचितं यत्तदुरंतं कच्छं शापलक्षणं तस्मात्सकाशान्नोऽस्मान्वनेत्य जुगोप किं कृत्वा शाकमेवान्तस्मिन्नेव पात्रेऽवशिष्टमुपयुज्य जग्ध्वा यत उपयोगात्सलिले विनिमग्नो मुनीनां संघः त्रिलोकीं तृणाममंस्त एव हि भारते कथा कदाचिदुर्वाससो दुर्योधनेनातिथ्यं कृतम् तेन च परितुष्टेन वरं वृणीष्वेत्युक्ते दुर्वाससः शापात्पाण्डवानश्चैरिति मनसि विधाय दुर्योधनेनोक्तम् युधिष्ठिरोऽस्मत्कुलमुख्योऽतस्तस्यापि भवतैव मेव शिष्यायुतसहितेनातिथिना भवितव्यम् किंतु द्रौपदीयथाक्षुधानसीदेत्तथा तस्यां भुक्तवत्यांतद्गृहं गंतव्यमिति ततश्च तथैव दुर्वाससि प्राप्ते परमादरेण युधिष्ठिरेण माध्याह्निकं कृत्वा आगम्यतामिति विज्ञापितो मुनिसंघोऽघमर्षणाय जले निमज्ज तत्र चिंतातुरया द्रौपद्या स्मृतमात्रः श्रीकृष्णस्तत्क्षणमेव भक्तवात्सल्यतया चागतः तया चावेदिते वृत्तांते भगवतोक्तम् हे द्रौपदि अहं च बुभुक्षितोऽस्मि प्रथमं मां भोजयेतितया चातिलज्जोक्तम् स्वामिन्मद्भोजनपर्यंतमक्षयमप्यन्नं सूर्यदत्तस्थाल्यां मया च सर्वान्संभोज्य भुक्तम् अतो नास्मन्नमिति तथाऽप्यतिनिर्वंधे

यो नो जुगोप वनमेत्यदुरंतं कच्छं दुरवाससोऽरिर्विहितादयुताग्रभुग्यः ॥ शाकान्नशिष्टमुपयुज्य यतस्त्रिलोकीं तृणाममंस्तसलिले विनिमग्नसंघः ॥ ११ ॥ यत्तेजसाथं भगवान्युधिशूलपाणिर्विस्मापितः स गिरिजोऽस्त्रमदान्निजं मे ॥ अन्येपि चाहममुनैव कलेवरेण प्राप्तो महेंद्रभवने महदासनार्धम् ॥ १२ ॥ तत्रैव मे विहरतो भुजदंडयुग्मं गांडीवलक्षणमरातिवधाय देवाः ॥ सैद्राः श्रिता यदनुभावितमाजमीढतेनाहमद्यमुषितः पुरुषेण भूम्ना ॥ १३ ॥ यद्वांधवः कुरुवलाब्धिमनंतपारमेकोरथेन ततरेऽहमतीर्य सत्वम् ॥ प्रत्याहृतं बहुधनं च मया परेषां तेजस्पदं मणिमयं च हृतं शिरोभ्यः ॥ १४ ॥

नस्थालीमानाद्यतत्कंठलग्नं किंचित्शाकान्नं प्राशयोक्तम् अनेन विश्वात्मा भगवान्प्रीयताम् अथ भोक्तुं मुनिसंघमाद्वयेति सच तावता तितृप्तो वृथा पाकभयेन पलायित इति ॥ ११ ॥ गिरिजा सहितो विस्मापितः सन्निजं पाशुपतमस्त्रम् अन्येपि लोकपालानि जान्यस्त्राणि अदुः अन्यदप्याश्चर्यमाह अमुनेति महत इन्द्रस्यासनार्धम् ॥ १२ ॥ तत्रैव स्वर्गं क्रीडतः गांडीवलक्षणं चिह्नं यस्य तत् अरातयो निवातकवचादैत्याः तेषां वधार्थमाश्रितवंतः येनानुभावितं प्रभावयुक्तं कृतम् हे आजमीढ युधिष्ठिर तेन मुषितः वंचितोऽस्मि कथं भूतेन भूम्नानिजमहिमावस्थानेन ॥ १३ ॥ यद्वांधव इत्यादिश्लोकत्रयस्यापितेन मुषितोऽहमिति पूर्वैर्णैव संबंधः श्रीकृष्णवांधव एवाहं कौरवसैन्याब्धिम् नास्संतो गांधीर्येण पारंचदेशतो यस्य तम् तररेतीर्णवान् उत्तरगोयहे अतीर्याणि दुस्तराणि सत्वानिति मिगिलादीनि भीष्मादिरूपाण्यस्मिन् परैर्नीतं गोधनं प्रत्याहृतम् परेषांच शिरोभ्यः सकाशात्तेजस्पदं प्रभावस्यास्पदमुष्णीषरूपं मणिमयं मुकुटरत्नरूपं च बहुधनं तान्मोहनास्त्रेण मोहयित्वा हृतं यद्वांधवेन मया ॥ १४ ॥